

V Jeho náruči

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách (3. adventní neděli) slovy apoštolskými: *Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen*

Introit: (Iz 61, 1-2)

1 Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obvázat rány zkroušených srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, 2 vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlicí.

Píseň: Valtovi

Modlitba:

Pane, učiň nás nástrojem svého pokoje kde je nenávisť, tam ať přinášíme lásku, kde je křivda, ať přinášíme odpuštění, kde je nesvár, ať přinášíme jednotu, kde je omyl, ať přinášíme pravdu, kde je pochybnost, ať přinášíme víru, kde je zoufalství, ať přinášíme naději, kde je temnota, ať přinášíme světlo, kde je smutek, ať přinášíme radost. Pane, učiň, ať nechceme být tolik utěšováni, jako spíše utěšovat, být chápání, jako spíše chápat, být milování, jako spíše milovat. Neboť tak to je: kdo se dává, ten přijímá, kdo na sebe zapomíná, ten je nalézán, kdo odpouští, tomu se odpouští, kdo umírá, ten povstává k věčnému životu. Amen

I. Čtení: (Lk 1, 5-17)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangelium podle Lukáše, v 1 kapitole, od 5-17 verš.

5 Za dnů judského krále Heroda žil kněz, jménem Zachariáš, z oddílu Abiova; měl manželku z dcer Áronových a ta se jmenovala Alžběta.

6 Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech Hospodinových příkazů a ustanovení.

7 Neměli však děti, neboť Alžběta byla neplodná a oba již byli pokročilého věku.

8 Když jednou přišla řada na Zachariášův oddíl a on konal před Bohem kněžskou službu,

9 připadlo na něj losem podle kněžského řádu, aby vešel do svatyně Hospodinovy a obětoval kadidlo.

10 Venku se v hodinu té oběti modlilo veliké množství lidu.

11 Tu se mu ukázal anděl Páně stojící po pravé straně oltáře, kde se obětovalo kadidlo.

12 Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padla na něho bázeň.

13 Anděl mu řekl: „Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.

14 Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození.

15 Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.

16 A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu;

17 sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 651

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Mt 1, 14)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše, v 1 kapitole, 14 verši.

14 Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození.

Milí bratři, milé sestry,

dnes je neděle Gaudete, co znamená, **radujte se!** Ale copak je možné nařídít radost, radovat se na povel? Copak jsme cvičené psy? Ani ten pes se nedá vycvičit k pokynu – raduj se! Když jsem to zkoušel na našem pejskovi – poprvé na mně koukal nevědomky, po druhé se začal drbat a po třetí si lehl.

My lidé často zaměňujeme radost za dobrou náladu. Cílem Boží činnosti je radost člověka. O tom, že radost není jen prchavá nálada, nýbrž že je to určitý způsob našeho bytí na světě, budeme dnes společně uvažovat. Radost je vlastně **Boží vůně**, je znamením jeho přítomnosti. A samotný Lukáš (autor našeho dnešního verše) je nazýván – *evangelistou radosti*, protože toto hledisko stále zdůrazňuje.

Milí přátelé,

advent za chvíli pomine a přiblíží se vánoční čas. Nějaká část naší společnosti se rozpomene, že jsou to svátky související s křesťanstvím - jsou tady nakrátko, ale hodně viditelně. Možná jsem měl včera, na vánočních trzích, o těch svátcích vyprávět. Ale o čem? O morálce. O dějinách křesťanství. Jsem přece farář, tak to na lidi u palačinek vybafnu.

Jako křesťané **dlužíme této společnosti**, co ona opravdu potřebuje a na co bychom měli být experty (nejenom farář), protože nejde až tak o morálku, ani dějiny křesťanství – jako o radost.

Neotevře se v lidských životech, myslích a srdcích nejprve dostatečný prostor pro radost a svobodu, pak všechno povídání o morálce a dějinách se velmi pravděpodobně brzy zvrhne ve farizejství a zákonictví - tedy právě toho, od čeho nás **přišel Ježíš osvobodit**. Bez radosti a bez svobody není žádné skutečné mravnosti. Ztratí-li se radost a svoboda srdce, pak se z křesťanství stane „*otrocká morálka*“.

Mluvíme-li o radosti jako o **duchovní kvalitě**, opravdu nemám na mysli křečovité úsměvy a vytřeštěné oči náboženských fanatiků, kteří vám drtí ruku v dlani a ujišťují vás: *Raduj se, bratře, jsi spasen - haleluja!* Pravá radost je vždy spojena s **vnitřní svobodou**. K radosti patří schopnost jistého duchovního nadhledu, odstupu - svobody od mnohých věcí.

Skutečná radost není nikdy „*prvoplánová*“. Život není jen „*nádherný dům s vyhlídkou na moře*“, má svou tragickou a bolestnou stránku, které se málokomu podaří trvale vyhnout a kterou bychom si rozhodně neměli zastírat. Jak těžké je mluvit o radosti s člověkem v nemocnici na lůžku. Ta nejhlubší duchovní radost je ta, která prošla sférou bolesti.

Dokonalá radost pochází z proměněné bolesti. Dokonalá radost znamená umět přijmout i to, co se nám nelíbí a nehodí, co jsme si nenaplánovali, co je těžké a drsné. Přijmout to s velkorysým, svobodným a radostným ANO. Někdy se právě uprostřed těžkostí a utrpení v člověku náhle a nečekaně probudí nový **pramen síly**, objeví se **osvobozující paprsek naděje**. Někdy se právě na samém dně bolesti objeví **jiskřička ve tmách**, která však způsobí, že se už necítíme opuštění a ztraceni.

Pán je blízko - někdy tam, kde bychom ho vůbec nečekali. Třeba na trzích, nebo v nemocnicích. Tam, kde všechny lidské možnosti selhaly, kdy už z naší obyčejné lidské síly nemůžeme dál, si najednou uvědomíme, že nejsme ještě ztraceni. To radostné překvapení, že tam, na konci našich lidských možností, nepadneme do prázdnoty, nýbrž se ocitneme v Boží náručí.

Připravujeme se na sváteční dny, v nichž si každoročně připomínáme, že v odlehlém, zapomenutém koutě světa, za okolností zdaleka nelehkých, v zimní noci, v páchnoucím chlévě, daleko od teplých hostinců a útulných lidských příbytků, se narodil ten, který přinesl lidstvu skutečně **radostnou zvěst**.

Většina lidí žije úplně stejně, ať už je advent nebo není... Pro většinu lidí je období adventu jedním z nejhektičtějších v roce. Nikdo není zvědavý na další požadavky, natož moralizování. Musí ale přece existovat řešení, abychom i v této uspěchané době zcela nerezignovali na **duchovní hodnoty** spojené s adventem a neminuli to podstatné...

Ježíš při svém narození přišel do reality společnosti a kultury tehdejší doby, aniž by ji změnil. Naplnil ji **prostě svou přítomností**. Ačkoli se narodil tak, jak to nikdo nečekal, našli ho prostí pastýři, objevili ho mágové, poznali ho Simeon a Anna v chrámu. **Každý ho poznal v tom svém**. Mnozí ho ale nepoznali a nepřijali právě proto, že se nevešel do jejich představ.

V adventu ON čeká na nás. Věřím, že advent je dobou čekání, ale domnívám se, že je to On, kdo spíše čeká na nás, než my na Něho, a že až se přece jen zklidníme a zastavíme, budeme vnímat, že je nám blízko. Věřím, že Ježíš stále přichází a že se může narodit i v maštali našeho shonu, našich nákupů, večírků a koncertů.

Kéž nám tato nadcházející sváteční doba a tato zvěst pomůže unést a proměnit i naše životní tíže a obtíže, smutky i úzkosti. O adventu a vánocích si můžeme představit **vlastní život jako cestu**, kdy už jdeme za hvězdou, ale ještě jsme uprostřed té temné a chladné noci; ještě jsme na cestě, ještě nás mnohé věci svírají. A právě do této doby zaznívá i dnes **pozvání k radosti**.

PS: Víte, jak jsem udělal pejskovi radost? Nebyl to žádný pokyn! Vzal jsem ho prostě na ruky a byl ohromně šťastný. Já jsem něco udělal pro jeho radost.

Takovou radost pro nás dělá Bůh, když se ocitáme v jeho náručí. Amen

Modleme se:

Pane Ježíši, prosíme, abychom Tě objevili i uprostřed své práce a starostí, ve své únavě i při setkání s přáteli, a nečekali, až se naplní naše představy o Vánocích. Amen.

Píseň: Valtovi

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane Ježíši Kriste, povzbuzuj svou Církev, ať radost evangelia vnáší všude tam, kde se rozmáhá smutek, nepokoj a strach.

Dopřej křesťanstvu, ať se jednou může radovat z vytoužené jednoty.

Učiň mladé lidi svědky křesťanské radosti a čistoty.

Rozradostni chudé, trpící, pronásledované a vězněné sestry a bratry po celém světě.

Prosíme za ty, kdo se veselí a baví, ale nepoznali pravou radost, aby ji našli v Tobě a v životě s tebou.

Radost z lásky a přijetí vyprošujeme opuštěným dětem, seniorům, odloučeným manželům, ovdovělým a všem, kdo se cítí osaměle.

Shlédni na naše společenství, abychom si radost z tvé blízkosti nenechávali pro sebe, ale dělili se o ni s těmi, které denně potkáváme.

Neboť ty jsi ten, který má přijít a kterého s radostí očekáváme. Amen.

A společně ještě voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: Valtovi

Posláni: (Fp 4, 4-5)

4 Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!

5 Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.

Požehnání: (Nm 6, 24-26)

24 Hospodin tě požehná a ochrání tě,

25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen.

Píseň: 5 vstupu Valtovi